

У кући мојих родитеља се читала „Политика“ од времена у која сеже моје памћење. Читао сам је и ја, све ређе и нередовније, али сам је читао. Нажалост можда је дошло време да се са том традицијом престане. „Политика“ је изгледа постала немачки лист писан ћирилицом. О томе не сведочи само власничка структура капитала већ изгледа и уређивачка политика.

Господин Бошко Јакшић, представљен као уредник спољнополитичке рубрике у овом листу, огласио се чланком „[Командант Стане и ђенерал Дража](#)“. И као да се од октобра 1944.године ништа није променило, распалио по „четницима“ окривљујући их за „повампирење фашизма“ у Србији.

Проблем са „јакшићима“ је што ревизију историје најављују као општу катаклизму која ће уништити савремену цивилизацију горе од цунамија. Као да ревизија историје, засноване на новим истраживањима и документима није уобичајена и корисна ствар. Сами су комунисти својим искривљивањем историје, скривањем и фалсификовањем докумената допринели да им се више не може веровати и да је српску историју потребно писати из почетка.

Неко је шездесетогодишњом пропагандом покушао да убеди „народ“ да је постојао само један антифашистички покрет и да су само комунисти били антифашисти. Сви остали били су издајници и квислинзи. Победнику је на крају све опроштено, и масовни злочини током „левих скретања“ у Црној Гори и Херцеговини, и „мартовски преговори“, и масовна стрељања политичких неистомишљеника после „ослобођења“. Поражени су стављени под лупу а сваки њихов поступак сециран и стављен у контекст сарадње са окупатором.

Да већ једном разјаснимо, припадници покрета генерала Михаиловића су у огромној већини били антифашисти. Мрзели су окупатора и против њега се борили. Уздали су се у искрцавање западних савезника и радили су по њиховим плановима и у договору са њима. И припадници партизанског покрета су у огромној већини били антифашисти и борили су се против окупатора и уздали су се у долазак Црвене армије. Овим другима се

"Смрт фашизму – слобода народу"

Пише: Александар Недић
субота, 02 април 2011 14:07

посрећило, црвеноармејци су стигли први и решили судбину рата, уосталом као што су решили и судбину целог Другог светског рата.

Све остало је политика. Победник је из својих идеолошких и политичких разлога поражен антифашистички покрет прогласио квислинзима. Изједначавање павелићевог злочиначког режима (који је под немачким покровитељством столовао у Загребу, формирао војску, логоре за уништење Срба и Јевреја,...) и покрета генерала Михаиловића (који је столовао у „планинама“ чије су породице слате у логоре а присталице на губилишта) је увреда за логику.

Али да се оканемо празних препуцавања. Пред нама је седамдесетогодишњица почетка антифашистичке борбе у Србији. Видећемо ко ће 31. августа бити у Лозници да положи венце на месту где је потпуковник Мисита, предводећи устанике, ослободио овај градић и за то положио живот. Да видимо да ли је убиство два српска жандарма у Белој Цркви прави почетак устанка или је то колона од 93 немачка заробљеника какву дуго нису видели ни много већи градови Европе.

Нашиим „комунистима“ се све срушило, распала им се Југославија, пропао је комунистички и самоуправни систем, економски разорена земља, деца разбегла по расејању. Док седе у јефтино откупљеним становима сами и стари још им само остаје да као чангрисави старци нападају своје рођаке и комшије који су некада давно када су се опредељивали за један од покрета отпора пришли оном са краљевом уместо стаљиновом сликом.

Равногорци не траже победу, траже само истину. А много тога треба да се разјасни. Почнимо од онога што је и сам Јакшић написао: „Зато је сасвим друга ствар шта су појединци направили у име антифашизма“. Кад злочине направи друга страна то је систематски злочин, а кад почине наши то је „појединац“.

Господине Јакшићу, читајте мало више. На пример, најновија истраживања, која подразумевају личну идентификацију жртава показују да су припадници Југословенске војске у отачбини (ви би рекли четници) криви за смрт само око 1% лица на територији данашње Републике Хрватске. Да су на том простору, одговорне за смрт 1,7% жртава међу цивилима Хрватима док су усташе одговорне за смрт 49% хрватских цивила. Сви су чинили злочине али се зна и ко је чинио систематски и организовано а ко насумично и из освете.

"Смрт фашизму – слобода народу"

Пише: Александар Недић
субота, 02 април 2011 14:07

Фашизам је огромно зло и највећи непријатељ свету каквог ми познајемо и коме тежимо. Нажалост ни други тоталитарни режими нису далеко одмакли. Само је Стаљин побио више комуниста него сви капиталистички властодршци заједно. Партизанима капа доле, добро су се борили и победили. Али дошло је време да се дају одговори и на неугодна питања. Прво истина па помирење, иначе ће Србија и надаље уместо у будућност бити загледана у прошлост.